

Kompas na cestu domů

Ležím na louce, v batohu mám koblihu,
krásně voní květiny a pozoruji oblohu.
Když zabzučela včela a sedl na mne motýl,
má víčka se zavřela a já jsem se zasnul.
Zdálo se mi, že mluvím s krásným andělem,
jako s moudrým rádcem a dobrým přítelem.
**Ptám se ho: „Milý anděli, prosím pověz mi,
kudy vede cesta do Božího království?“**

Anděl Páně se na mne láskyplně podívá
a pak mi hebkým hlasem tiše povídá:

*„Cestu si volíš jen způsobem, jakým žiješ.
Když čistě žiješ, k čistému cíli se přibližuješ.
Pamatuj, že jaká je cesta, takový je cíl.
Žij spravedlivě v lásce, abys nebe docítil.
Kdo žije dle hesla, že účel světí prostředky,
nesprávně jedná a plodí zlé důsledky.*

*Abys nezbloudil na své pouti v tomto světě,
stvořitel dal ti kompas, jenž domů povede tě.
Hlas svědomí a hlas srdce!*

*Abys byl spravedlivý a učil se žít v lásce!
Když se tímto kompasem v životě přísně řídíš,
pak věz, že z cesty domů nezbloudíš.*

*Tento kompas tvoří dvě spojené nádoby,
když jedna část onemocní, i ta druhá churaví.
Když krb svých myšlenek čistým udržuješ,
dobrým myšlením ten kompas seřizuješ.
Když konáš zlo, hlas tvého srdce zeslábne
a hlas tvého svědomí pozvolna umlkne.
Není to nikdy jinak, vždy je to přesně tak,
že odvrácením od Světla kalí se duchovní zrak.
Po čase správný směr cesty už nebudeš vidět
a rozum od Světla odpojený tě bude vést.*

*Co chytrý člověk vymýšlí, bývá jednostranné,
jeho nápady a řešení jsou zdánlivě výhodné.
Však ohlíží se na okolí a jak do něj zasáhne?
Moudrý člověk do dále se snaží dívat,
vždy jedná tak, aby se následků nemusel bát.
Člověk dnešní doby však upevnil si nectnost
vše řešit jen rozumem, ke Světlu zbořil most!
Co chce, to prý může, pomáhá mu chytrost!“*

**„Anděli zlatý, z toho mne bolí uši, už dost!
Jak mohu chytrost proměnit v moudrost?
Řekni mi anděli, vždyť ty máš blíže k Bohu,**

jak já své srdíčko očistit mohu?“

Když viděl, že jsem byl jeho slovy zasažen,
krátce se zamyslel a řekl vážným hlasem:

*„Dobry člověče! Z mých slov že tě bolí uši?
Myslel jsi vůbec někdy na svou duši?
Vždyť jednou tvůj čas učení na zemi vyprší!
Už jsi přemýšlel nad tím, co se stane
až tvůj okamžik smrti nastane?
Co necháš zde na zemi, a co ti zůstane?
Pozemský majetek a rozumové znalosti
nevezmeš si domů do duchovní vlasti.
Jen svá citová prožití a vlastnosti své duše,
to je majetek, který si bereš do posmrtné říše!
Vlastnostmi tvé duše se rozumí tvá povaha,
kéž je jen přátelskou a nechybí ti odvaha!
Je důležité, abys to pochopil!!!
Rozdával jsi lidem radost, anebo je trápil?
Místo tvého pobytu v krajinách posmrtné říše
určí jen tvé skutky a čistota tvé duše!*

*Tvoříš-li myšlenky ve stále dobrém chtění,
jenž radostně měníš ve skutky každodenní,
tím skrze lásku svou dušičku projasníš.
Rozsévej lásku a lásku také sklidiš!
Čiň bližnímu vždy jen to, co mu prospívá!
Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá!*

*Když tě někdo svým jednáním rozčiluje,
je to tvůj učitel, který ti zrcadlo nastavuje.
Obrát pozornost na sebe a po čase zjistíš,
že i ty stejnou vlastností své okolí trápíš.
Trám v oku druhého člověka vždy vidíš,
však třísku v oku svém nevidíš.*

*Jsi-li k sobě upřímný, uvidíš své nedostatky,
kterými působíš nedobré následky.
Ale může být pro tebe duševním lékem
plakání nad rozlitým mlékem?
Včerejší chybu napraviš jen dnešním činem!*

*Pán Ježíš k vám volal: „Budte jako děti!“
Děti jsou bezprostřední a žijí v přítomnosti!
Dítě upadne a ihned vstane, chce žít v radosti!*

*To co máš na srdci, měj i na jazyku!
Nikdy nemluv zbytečně, jen tak, ze zvyku!
Mlčením posiluješ svou koncentraci
a prosba v soustředění přináší inspiraci.
Inspirace myslí vede k tvoření děl velikých,*

však toto je známo od dob prastarých.

*Člověče, jenž jsi tvůrcem svého osudu,
Bůh daroval ti ku pomoci i pocit studu,
aby ses nestal otrokem pohlavního pudu!
Pocit studu je strážcem vnitřní čistoty,
je klenotem, jenž chrání tě od temnoty!
Vždyť čistota je měřítkem lidské hodnoty,
a Láska může přijít jen na paprsku čistoty!*

*Miluj bližního svého a dávej se mu v lásce.
Jen srdečnými skutky očistíš své srdce.
Dnes předal jsem ti mnoho, milý příteli.
Má slova si zapiš, můžeš-li.
Předej je dalším lidem a dobře si pamatuj,
že je to člověk, kdo pečetí osud svůj.
Loučím se s Tebou. S Bohem příteli!“
„I já s Tebou. S Bohem, anděli!“*

Anděl na mne pohlédl a pak zamával křídly.
Když odletěl, ovanul mne vlahý letní vánek
a šimrání na tváři ukončilo můj spánek.
To mravenec mi přišel poděkovat za koblihu,
co malým tvorečkům nechal jsem v batohu.
Dnes osvítil mne anděl - já děkuji Bohu!
Štastně jsem se usmál, pak jsem vstal
a opatrně mravenečky i s drobečky vytřepal.

Richard Chmelař ¹⁾

¹⁾
[originál](#)

From:
<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:
https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/richard_chmelar/kompas_na_cestu_domu?rev=1451041856

Last update: 25.12.2015 12:10

